

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 206/2021
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари извршног повериоца Републике Србије, Прекршајни суд у Ваљеву, Одељење суда у Убу против извршног дужника АА, у својству предузетника са регистрованом предузетничком радњом АА1 ПР, Самостална вулканизерско, занатско трговинска и угоститељска радња и узгој и искоришћавање шума ..., ..., ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Основног суда Пријепољу и Привредног суда у Ужицу, са конкуренцијом стварне надлежности Прекршајног суда у Ваљеву, у седници већа одржаној 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Пријепољу.

Образложење

Основном суду у Пријепољу поднет је предлог за извршење, на основу правноснажне и извршне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, Пр 6657/2019 од 06.08.2020. године, ради наплате трошкова прекршајног поступка у износу од 1.300,00 динара пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника и преносом наплаћеног износа на рачун извршног повериоца или пленидбом $\frac{1}{2}$ или $\frac{1}{4}$ зараде извршног дужника и преносом новчаних средстава на рачун извршног дужника до потпуног намирења.

Решењем Основног суда у Пријепољу И 6/21 од 19.02.2021. године тај суд се, применом члана 25. Закона о уређењу судова огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе уступио Привредном суду у Ужицу, као стварно надлежном суду.

Привредни суд у Ужицу није прихватио стварну надлежаност и уз пропратни акт Ии 22/2021 од 22.03.2021. године је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности, сматрајући да је за поступање у овој правној ствари надлежан Прекршајни суд у Ваљеву.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/2017, 65/2018- УС, 87/2018, 88/2018- УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Пријепољу.

Одредбом члана 321. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/2013... 91/2019) која се односи на принудну наплату на покретним и непокретним стварима кажњеног лица, прописано је да у случају да није могуће извршити принудну наплату на други начин, суд може донети решење да се принудна наплата спроведе на покретним или непокретним стварима кажњеног физичког лица, предузетника или одговорног лица (став 1), те да ће принудну наплату на покретним и непокретним стварима кажњеног лица спровести стварно и месно надлежан суд у складу са одредбама којима се уређује извршење и обезбеђење (став 2).

Одредбом члана 3. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15... 9/2020) прописано је да о предлогу за извршење на основу извршне и веродостојне исправе и предлогу за обезбеђење одлучује суд. Према члану 6. истог закона о предлогу за извршење и обезбеђење одлучује у првом степену основни или привредни суд, а чланом 7. истог закона је прописано да је за одлучивање о предлогу за извршење и обезбеђење опште месно надлежан суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену, између осталог, води извршне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају, у поднетом предлогу за извршење на основу правноснажне и извршне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву, Пр 6657/2019 од 06.08.2020. године, ради наплате трошкова прекршајног поступка у износу од 1.300,00 динара, је као средство извршења предложено извршење пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника, јер је протекао рок за добровољно плаћање трошкова прекршајног поступка.

Имајући у виду да је као примарно средство принудне наплате предложено извршење пописом, проценом и продајом покретних ствари извршног дужника, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари према цитираним законским одредбама Закона о прекршајима, Закона о извршењу и обезбеђењу и Закона о уређењу судова надлежан Основни суд у Пријепољу, а да би надлежност прекршајног суда била установљена за случај да је као примарно средство извршења предложено извршење над средствима са рачуна извршног дужника, што није ситуација у конкретном случају.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић